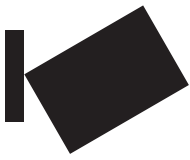

К Р О К

**ПОЕ
ЗІЯ Т
А ПЕР
ЕКЛ
АДИ
2009-2011**

CÀPSULA: pedra, ocell, noia **КАПСУЛА: камінь, пташка, дівчина**

Meritxell Cucurella-Jorba / Мерічель Кукурелья-Жорба
Eduard Carmona Vidal / Едуард Кармона Відал
Tomàs Arias Soler / Томас Аріас Соле

Переклад з каталонської Андрія Антоновського та Каталіни Джірони. Упорядники: Андрій Антоновський, Каталіна Джірона, Юрій Завадський. Редагування: Наталія Лобас. Дизайн обкладинки: стронговський. Макет і верстка: Юра Пікасо.

Ми маємо за честь представити книгу, що виходить у тернопільському видавництві "Крок", за сприяння Інституту Рамона Ллюля (Institut Ramon Llull), "Капсула: камінь, пташка, дівчина". Тексти подаються у книзі в оригіналі каталонською та в перекладах українською мовами. Перекладачі постаралися, аби читач мав змогу якнайповніше уявити собі незамулений перекладом поетичний світ кожного з авторів, відтак і володіння каталонською мовою не здається неприступною цитаделлю. А мова ця древня й надзвичайно вагома, оскільки саме каталонською мовою були написані одні з найвпливовіших та найпопулярніших літературних і філософських творів Середньовіччя. Твори трьох каталонських поетів, що представлені в книзі, репрезентують різні спрямування в сучасній тамтешній поезії. Це чуттєва жіночна поезія Марічель; ультра сучасний, наче стрімкий потік, стиль Едуарда; замислена, безоглядна, дещо іронічна мова Томаса.

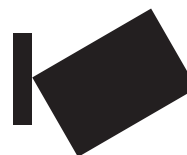
Цьогорічна програма перебування каталонців дуже насичена. Поети відвідають з поетичним виступами Харків (7 вересня), Дніпропетровськ (8 вересня), Одесу (10 вересня), Тернопіль (12 вересня). Завершальним етапом туру є участь поетів у літературному фестивалі 13-16 вересня у Львові. Таємниця назви "Капсула: камінь, пташка, дівчина" розкриється під час зустрічей у кожному з міст. Тоді ж можна буде придбати книгу.

Книга створена в активній творчій співпраці авторів і перекладачів із дизайнером Іллею Стронговським та видавництвом "Крок" в особі Юрія Завадського. Усі учасники процесу підготовки туру та видання висловлюють вдячність Форуму видавців за запрошення на фестиваль та Інституту Рамона Ллюля за сприяння та допомогу в проведенні візиту літераторів до України та виданні книги.

Капсула: камінь, пташка, дівчина.
Кукурелья-Жорба М., Кармона Відал Е., Аріас Соле Т. /Пер. з каталонської А.Антоновський та К.Джірона;
Укл. А.Антоновський, К.Джірона, Ю.Завадський. — Тернопіль:
Видавництво «Крок», 2011. — 146 с.

ISBN 978-966-2362-36-7

Мова видання — українська,
каталонська.

Пйотр Мацежинські. тьфу тьфу

Вибрані вірші у перекладах з польської Наталії Лобас і Юрія Завадського. Фотографія на обкладинці: Домінік Фігель. Упорядники: Наталія Лобас, Юрій Завадський. Дизайн обкладинки: стронговський. Макет і верстка: Юрій Завадський.

Засобом маскування та алегорії поет не раз висловлював своє ставлення до сучасної культури та особливостей організації життя в рідній йому Польщі. Його болить не лише звична для нас недалекоглядність, лінь і застиглість, яка запанує в культурному середовищі та політикумі, але головно перспектива кожної окремої особи, яка зростає та діє в умовах, що не дають побачити творчій, живій, потенційно сильній людині хоча б якусь перспективу. Він змішує в своїй поезії все, що лише дається до змішування, а якщо окресі теми та проблеми не змішуються, то він робить із них важку та небезпечну для “культурних бюрократів” суспензію.

Ми звернули голови на схід, видивляючись загрози та порятунку, безвиході та шляхів, проте рідко коли себе запитуємо чи знаємо, що робиться від нас так близько, у Польщі? Чи знаємо чим живе сучасна польська молодь? Чого їм бракує, куди вони йдуть, у що вірять? Поезія П.Мацежинського є виразником поширеного в молодіжному середовищі вільного та незаангажованого в релігію та політику світогляду, який не пасує до загального ідеологічного русла. Мацежинський не націоналіст, не демократ, не анархіст, не борець за права сексуальних меншин, не маргінал, не політик, не.., не.., не..

Пйотр Мацежинські народився 1971 року. Дебютував 1993 року в гданському літературно-мистецькому часописі “Tytuł”. Вірші публікував у “Czas Kultury”, “Kwartalnik Artystyczny”, “Studium”, “Akcent”, “Opcje”, “Lampa”, “Fraza”, “Ha!art”, “Kartki”, “Kultura”, “Portret”, “Pracownia”, “Autograf”, “Migotania, przejaśnienia”, “Nowy Wiek”, “Undergrunt”, “Przegląd Artystyczno-Literacki”, “Graffiti”, “Tygiel Kultury”, “Pro-Arte”, “Odgłosy”, “Kursyw”, “Bulion”, “Akant”, “Megalopolis”, “Pogranicza” та інших виданнях. Він є лауреатом багатьох загальнопольських літературних конкурсів, з-поміж яких: im. Haliny Poświatowskiej, Marka Hłaski, Stanisława Grochowiaka, Rafała Wojaczka, Edwarda Stachury, Jana Śpiewaka і Anny Kamieńskiej, Leopolda Staffa, Czasu Kultury, o Puchar Wina, Turnieju Łgarzy. Видав поетичних буклет “Filet z makreli” (“Філе скумбрії”) як літературний додаток до двомісячника “Opcje”, Катовіце 2000, і книги “Danse macabre i inne sposoby spędzania wolnego czasu” (“Danse macabre та інші способи проведення вільного часу”), видавництво “Zielona Sowa”, Краків 2001, “tfu, tfu” (“тьху, тьху”), Ha!art, Краків 2004, “Odrzuty” (“Відходи”), Ha!art, Краків 2007, “Zbiór zadań z chemii i metafizyki” (“Збірник завдань з хімії та метафізики”), Ha!art, Краків 2009.

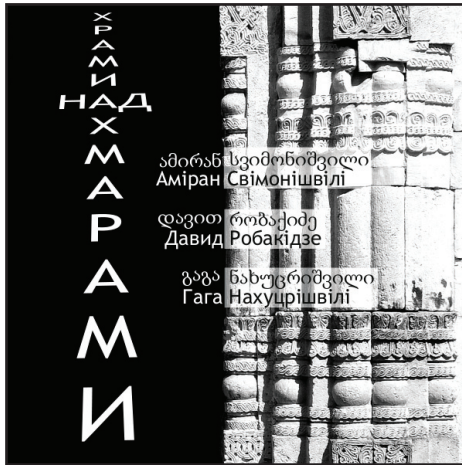
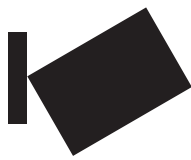

Мацежинські П. тьфу, тьфу /Переклад з польської Лобас Н., Завадський Ю. — Тернопіль: Видавництво «Крок», 2011. — 86 с.

ISBN 978-966-2362-82-4

Мова видання: польська, українська.

корпорація ha!art

*Храми над хмарами / Свiмонiшвiлi
А., Робакидзе Д., Нахуцришвiлi Г. –
Тернопiль: "КРОК", 2011. – 160 с.*

ISBN 978-966-2362-72-5

Мова видання: українська, грузинська.

*Видавничий вiддiл
Тернопiльської мiської ради*

Храми над хмарами

“Храми над хмарами” – поетична антологія трьох молодих грузинських авторів, Амiрана Свiмонiшвiлi, Давида Робакидзе та Георгiя Нахуцришвiлi. Вони дуже рiзні, але мають багато спiльного: свiже поетичне письмо, незвичайні образи, неповторний колорит. Ця книжка – перше окреме видання цих авторів українською мовою у перекладах Наталi Трохим, Оксани Лозової та Ярини Черняк.

Амiран Свiмонiшвiлi – за освітою – германiст; за фахом – викладач нiмецької мови і лiтератури в гiмназiї Тбiлiсi. Поет, перекладач поезiї, автор трьох поетичних збiрок; також автор короткометражного художнього фiльму “Непарні числа”. Вiршi перекладенi англiйською, нiмецькою, литовською, бiлоруською, українською мовами.

Георгiй Нахуцришвiлi – також має фiлологiчну освіту; викладає свiтову лiтературу у Тбiлiському унiверситетi. Вiдомий поет, перекладач (з нiмецької та англiйської), лауреат кiльких премiй. Автор чотирьох поетичних збiрок і двох сценарiїв для лялькового театру. Вiршi перекладенi англiйською, нiмецькою, французькою, литовською, бiлоруською, українською, росiйською мовами.

Давид Робакидзе – скульптор, має мистецьку освіту. Поет. Не має виданих збiрок, але друкується в перiодицi. Вiршi перекладенi росiйською, англiйською, литовською, бiлоруською і українською мовами.

AU/UA

Contemporary Poetry of Ukraine and Australia
Edited by Les Wicks, Yury Zavadsky and Grigory Semenchuk
Cover design: strongowski
Digital book

Сучасна поезія України та Австралії
За редакцією Леса Вікса, Юрія Завадського і Григорія Семенчука
Дизайн обкладинки: стронговський
Цифрова книга

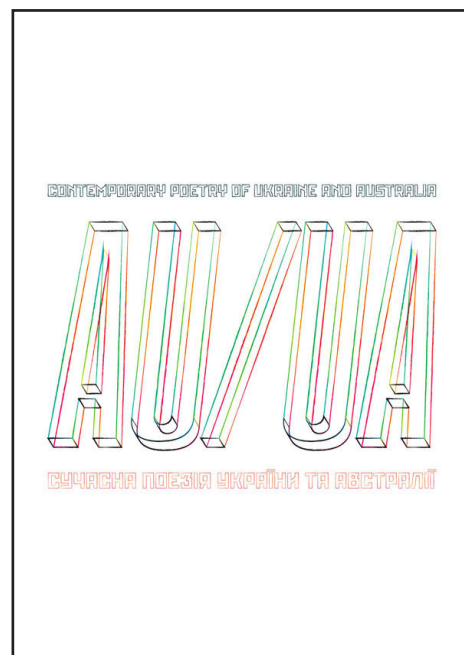
“So why an anthology of contemporary Ukrainian and Australian poetry and why now? Unfortunately we don’t learn very much about the reasons why this anthology was put together. We have a list of editors (Les Wicks, Yury Zavadsky and Grigory Semenchuk), and a brief statement “UA/AU is an invitation to explore the contemporary poetries of the Ukraine and Australia”. I would have liked a little more information from the editors, an introduction for example, setting out how the connection between poets in the Ukraine and Australia came about, how the poets and poems were selected, a little background on the state of poetry in both countries and what the future might hold.

So we are left with the actual poems. Each poet, in both the Australian and Ukrainian section, is given a single poem – presented first in the original language and then in translation. While a single poem isn’t enough to get a sense of a poets’ work, it does allow the anthology to present a wider range of poetic styles from each country without creating a book of overwhelming proportions. [...]

Contemporary Poetry of Ukraine and Australia is more of an appetiser than a main course. While most Australian readers will feel comfortable with the choice of Australian poems, I couldn’t help but feel that the anthology would have been more successful if there was a little more context to the poems. After reading the Ukrainian poems, for example, I would have liked to have been able to understand a little more about where these poems came from. Questions such as how has poetry in the Ukraine changed since the fall of the Soviet Union would seem to be an obvious starting point. I’m sure Ukrainian readers of the Australian poems would have similar questions about how Australian poetry has developed over recent decades.

In the final instance the value of this anthology is an introduction to poets and poems that many of us would not have come across before. In the long term its success will be measured by how many readers make the effort to chase down other translated poems by some the poets they first discovered in AU/UA: Contemporary Poetry of Ukraine and Australia.”

Mark Roberts, Rochford Street Review, Australia

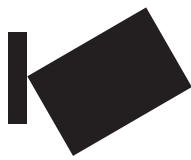

AU/UA: Сучасна поезія Австралії та України / Упор. Лес Вікс, Юрій Завадський і Григорій Семенчук. — Тернопіль-Сідней: Крок, Meuse Press, 2011. — 126 с.

ISBN 978-966-2362-84-8

Мова видання: англійська, українська.

ЛЕС ВІКС. ТІНІ ЧИТАННЯ LES WICKS. SHADOWS OF THE READ

*Вибрані вірші, адаптовані з англійської Юрієм Завадським.
Упорядники: Лес Вікс, Юрій Завадський. Дизайн обкладинки:
стронговський. Макет і верстка: Юрій Завадський.*

Видання книги та візит поета став можливим завдяки допомозі Уряду Австралії за посередництва Мистецької Ради Австралії, органом підтримки та розвитку культури.

Невелика двомовна добірка представляє україномовному читачеві творчість австралійського поета Леса Вікса, який цього року запрошений на Шостий міжнародний літературний фестиваль під час Форуму видавців у Львові. Він є автором восьми поетичних книг, кілька з них перекладені іноземними мовами. Твори Леса Вікса характеризують як "суб'єктивні й захоплюючі, доступні й безпосередні" (Варвік Вінн, "Australian Book Review"), а також "розмаїті, динамічні, гуманні, асиметричні й вчасні (Дженіфер Мейден).

*Вікс Л. Тіні читання. Shadows of the Read. — Тернопіль-Сідней:
Видавництво Крок, 2011. — 32 с.*

ISBN 978-966-2362-28-2

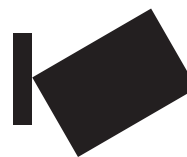
*Мова видання — українська,
англійська.*

Вже понад 35 років Лес Вікс бере участь у величезній кількості фестивалів, навчає в школах, університетах у всіх куточках своєї країни-континенту. Друкувався в більш ніж двохстах різних журналів, антологій та газет у чотирнадцятьох країнах дев'ятьма мовами. Провадить майстер-класи і керує видавництвом "Meuse Press", яке засереджується на таких синтетичних мистецьких проектах, як малярсько-поетичні інсталяції на автобусах і твори, опубліковані на поверхні ріки. Разом із Юрієм Завадським і Григорієм Семенчуком завершив укладання першої антології сучасної української та австралійської поезії "AU/UA" українською та англійською мовами, яка буде репрезентуватися під час літературного фестивалю цього року.

Australian Government

18 поетів із Гетеборга

Переклад зі шведської: Лев Грицюк. Оформлення обкладинки: стронговський. Макет і верстання: Юрій Завадський

«Еммануїл Сведенборг вважав, що Рай виглядає, як Гетеборг, тим часом як Пекло він відвів Еребру» — пише гетеборзький поет Рагнар Стрьомберг. І розповідає одну історію, що з гумором описує різницю між Стокгольмом та Гетеборгом: на автобусній зупинці зустрічаються молодий поет та старша пані. Між ними зав'язується розмова. Пані запитує, чим займається молодик. «Я — поет», — відповідає він дещо засоромлено, але не без гордості. У Стокгольмі пані вигукує: «Як же цікаво! Де мені знайти щось із того, що Ви написали?» У Гетеборгу ж усе виглядає інакше: «Он воно як. Жити з цього можна?»

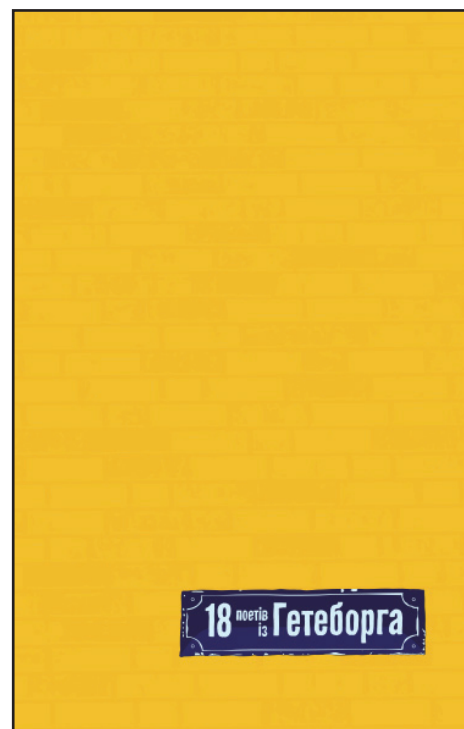
Гетеборг — друге за величиною місто Швеції, один із основних промислових центрів країни, порт, шведське «торгове вікно» на захід. А також «культурний антагоніст» столиці — Стокгольма, місто зі своєю окремою культурою та мистецькою тусовкою.

«У цьому місті ніхто не сховається, у цьому місті до всього, крім серйозності, ставляться серйозно. У Гетеборгу поет мусить довести протилежне, тут є тільки те, що є, і ніхто не завоює чийсь поваги або навіть чийогось зацікавлення, просто назвавши себе поетом. Тут близько до моря й до самозневаги й далеко до неба й завищеної самооцінки. Може, до неба не так уже й далеко, адже світло завжди йде з провінції.» (Р. Стрьомберг)

Серед поетів та поеток, які ввійшли до антології сучасної гетеборзької поезії «18 поетів із Гетеборга», — Йоганнес Аньору, Давід Вікгрєн, Сара Галльстрьом, Лінн Гансєн, Ліна Екдаль, Гелена Ерикссон, Еліза Інґварссон, Кеннет Клеметс, Йорґен Лінд, Анна Маттссон, Ульф Карл Улов Нільссон, Фредрик Нюберг, Рагнар Стрьомберг, Маурітц Тістельо, Крістіна Фалькенланд, Атена Фаррохзад, Кристофер Фолькгаммар і Памела Ясков'як.

«Захід — найкращий», казав колись Джим Моррісон, якого цитує Стрьомберг. Захід Швеції — особливий, а Гетеборг — унікальний. Маємо надію, з допомогою поезії це місто тепер стане ближчим і нам.

Лев Грицюк — скандинавіст, перекладач зі шведської та англійської. Переклад книги «18 поетів із Гетеборга» отримав підтримку Шведської ради з питань культури.

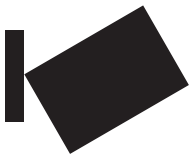

18 поетів із Гетеборга /Переклад зі шведської Лева Грицюка. — Тернопіль: Крок, 2011. — 244 с.

ISBN 978-966-2362-49-9

Мова видання: українська, шведська.

KULTURRÅDET

Бабак Ю. Озії — Тернопіль:
Видавництво «Крок», 2011. — 70 с.

ISBN 978-966-2362-70-1

Мова видання — українська, російська.

Юля Бабак. Озії

Упорядник: Юрій Завадський. Дизайн обкладинки: стронговський.
Макет і верстка: Юра Пікасо. Ілюстрації: Олег «Худя» Худий.

Збірка поезій Юлі Бабак – чергова книга «Покоління 87», проте це не означає, що така ж. Це збірка переживань та фантазій, відчуттів та почуттів. Сама авторка характеризує свої «Озії» як щось космічне, щось, що виліплює саме себе: «Книга – як одне ціле. Розділи відсутні, але читач може вбачати у ній декілька частин, де поєднується три особи, три характери, які взаємовиключають одне одного. Жодних коханих-закоханих чи якихось побутових речей, що вплинули на вірші, немає. Писалось, коли ходила квартирою, а насправді поза її межами: в словах, в образах. Це не починалось і не завершувалось, просто трапляються такі моменти, коли ненаписане починало боліти, як невидалена пухлина».

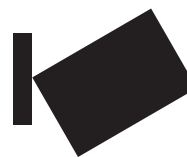
Вірші у збірці дуже різні, часом складно повірити, що вони належать одному автору – настільки різні постають питання і форми подачі. Цілісність книги, її виразність у тому, що вона переконливо малює своєрідну картину боротьби авторки з самою собою, показує візії, що вириваються з її свідомості, надсвідомості та підсвідомості.

Юля Бабак народилась 8 жовтня 1990 року в м. Золочеві. Зараз студентка ТНПУ ім. В. Гнатюка, філологічного факультету. Учасниця літературної студії 87 ім. юріязавадського. Була учасником Міжнародного літературного фестивалю у Львові, арт-фестивалю «Ніч у музеї», акцій «Стиль 87», «87+», «voice without faces» тощо.

рибою

вбачення твої мов ефірні масла.
пошепки чи ненавмисно
псуєш.
та чи потрібні вони
чи отим малим люстрам
чи липким поручням дорогою до.

пошепки чи ненавмисно
вони довкола.
мов цятки
чи сплетіння сітківок
чи
сплетіння.
сплетіння спільних хвилин
врізається в шкіру.
відчинені вікна і ватяно-легко.
рибою. чомусь саме ті почуття
пахнуть рибою.
мовчки.

Юрій Матевощук. Прототип

Ілюстрації до розділів: Олег Яцула. Дизайн обкладинки: Катерина Ткачова-Бартон. Макет і верстання: Юрій Завадський

Чергова книга тернопільського літературного покоління 87, надзвичайно сильна стилем і формальним втіленням. Юрій Матевощук – поет, який витримав напади своїх колег та залишився на стежці традиційної для української поезії форми. Його римований та ритмізований поетичний текст демонструє добре володіння цією технікою. Образи повнозвучні, густі, часто так ускладнені, як це властиво молодому енергійному стилю. Це перша окрема книга поета, проте вже не перша добірка, яка могла потрапити до рук читача. Юрій Матевощук став співавтором книги “Відчутти небо” добіркою “Прерії”. Ця книга репрезентує доробок поетів Лановеччини, що в Тернопільській області.

Юрій Матевощук – студент Тернопільського національного педагогічно університету, філологічний факультет, українсько-польський відділ. Поет, активний діяч літературного процесу, лауреат кількох місцевих конкурсів. Учасник літературної студії 87 ім. юріязавадського.

Імла

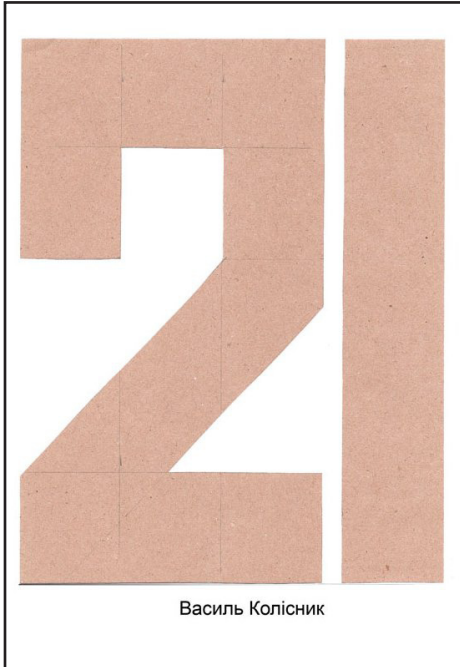
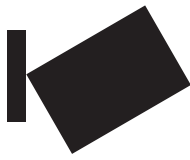
Справжня сутність моя – поза очі
Прокрадається попід дахами,
Вперто рани мої кровоточать
Мармуровими злими гріхами.
Не людина, не вірний, а скептик,
П’яний продаж, прибудство й мара,
І немає в мені значить клепки,
Що життя своє так змарнував.
Осіяння єство не очистить
І не змиє набряклого бруду –
Ну то й що, все пройшло ненавмисне,
Ну то й що, що вже більше не буду?
Тихо в’ється мерзотна мармиза,
І доймає моє альтер его –
Певно, треба підкинути хмизу
Аби чернь не дісталась до неба.
Я не здужаю стежку покроїти,
Я не виберу іншу наругу,
Лиш би рани ці темні й незгоєні
Не пішли попід іншу хоругву.

Матевощук Ю. Прототип. –
Тернопіль: Крок, 2011. – 98 с.

ISBN 978-966-2362-55-0

Мова видання: українська.

Василь Колісник

Колісник В. 21. – Тернопіль: Крок, 2011.
– 74 с.

ISBN 978-966-2362-57-4

Мова видання: українська.

Василь Колісник. 21

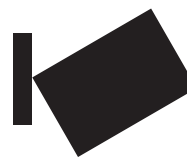
Чергова третя книга тернопільського літературного покоління “87” вийшла друком в лютому 2011 року. Творчість Василя Колісника стала невід’ємною частиною мистецького процесу в Тернополі, адже автор поєднує в своїй роботі кілька напрямів: театр, література, музика. Як професійний актор, В.Колісник співпрацює в тернопільському театрі “Калейдоскоп”, навчається в Інституті мистецтв Тернопільського національного педагогічного університету ім.В.Гнатюка на акторському відділі.

Поетична манера Василя Колісника характерна прозорістю мови, скрайньою озоною наповненістю та легкістю, що час до часу притомніє від зворушення чи болю. Але навіть біль у поета — часом абстрактний, чистий, майже дитячий. Однією з важливих рис Василевого персонажа варто назвати рафіновану шляхетність, і його аристократичне бачення світу, коли все можна, але не все пасує, в декотрих текстах визначає навіть форму. Автор вільний від умовностей поезики в прагненні говорити в свій спосіб, що, врешті, характерно всьому поколінню “87”.

Що ж приносить читачеві книга Василя Колісника? Чому його постать, тонка від почуттів, гармонізує з нашими переживаннями, про котрі ми часом собі боїмося зізнатися? Звідки його біль, і звідки розпочинається текст, який Василь вправно перетворює на мистецтво? І ще багато запитань ставить ця лаконічна книга, як і все покоління “87”.

*

Без нічого
тобто без закінчень
без вологи
без волі
без крапки
хоча ні вона теж закінчення
тоді без знаків виразності мови
тобто
без емоцій
без пауз
без швидкості
так вона не закінчення
вона лише шлях що промайне
тобто
без страху?

Марта Томахів. *

Ілюстрації: Зоряна Бай. Дизайн обкладинки, макет і верстка: стронговський.

У продовження серії книг тернопільського літературного покоління «87» видавництво «Крок» пропонує увазі читачів поетичну добірку непересічної авторки Марти Томахів. Книга без назви – переоцінка багатьох цінностей, перенаписання багатьох текстів, переставлення структурних елементів заради загострення уваги на людськості. Книга Марти Томахів демонструє легку жіночну манеру письма, що буде близькою та затишною читачеві, з одночасними спалахами мистецької незгоди й знакового бунту. У відповідь на стиль поетки створені Зоряною Бай ілюстрацію та стронговським дизайн книги. В оформленні використана Хоменківська гарнітура, що в останні роки несправедливо призабута.

Марта Томахів (1990) – тернополянка, поетка, студентка Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка, факультет іноземних мов, англійська філологія. Зацікавлення: англійська мова, лінгвістика, література, поезія, авангард, Ремарк, Каммінгс, Мертвий Півень, Тернопіль, джаз, Літстудія «87», моя гітара, журналістика, сні, фестивалі, халва, фільмопереглядання/ книгочитання, зоряне небо, взуття рудого кольору, Англія.

*

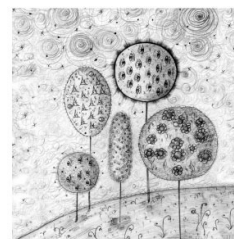
любіві катма
а нам ще жити життя заново
в множині, не подинці
і часу обмаль.

перекладаючи твої погляди,
інтерпретуючи пісні цілунки і голодні пальці,
я перевертатиму клепсидру
наших докорів
взаємних нарікань і протиріч
хоч (а, і, але, й) почуттів катма -
про мене
зовсім небайдуже, бо

за ціле життя тебе/мене не перелюбиш
любов твою/мою не переживеш
як і пісок - не пересипиш.

вкотре
плюндруєш мовою своєю,
народжуючи в мені кожен новий вірш.

хоч (а, і, але, й, проте, однак) слів катма.

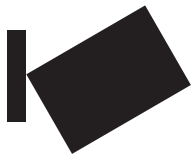

Марта Томахів

Томахів М. *. – Тернопіль: Крок, 2011. – 68 с.

ISBN 978-966-2362-27-5

Мова видання: українська.

Наталія Голодюк. Шовк. Варіації матерії. – Тернопіль: Крок, 2010. – 48 с.

ISBN 978-966-2362-26-8

Мова видання: українська.

Наталія Голодюк. Шовк. Варіації матерії

Перша книга серії “Покоління 87” видавництва “Крок”, що представляє поетику нової поетичної генерації з Тернополя, згуртовану довкола Літературної студії 87. Перша книга серії “Покоління 87” представляє доробок однієї з найоригінальніших поеток молодого покоління з Тернополя — Наталі Голодюк. Її стиль — метастиль, її вираження — мова нашого часу, нового десятиліття, нового імажизму. Проста й незамулена тропами мова, щоденне мовлене слово, відверті вислови, зумисна недосконалість, і все це разом із першопоезійною чутливістю та бажанням сказати більше, — нове покоління поетів із Тернополя часто вражає, часто захоплює, шокує, закохує в себе. Покоління зазвичай мусить розчаровувати, руйнувати, перебудовувати, заперечувати, мусить бути самостійним на позір, проте закоріненим у певних традиціях, які водночас страждають і виграють від нових інтерпретацій. “Покоління 87” зростає в Тернополі, де існують певні літературні звички, традиції, а відтак опонентів йому не бракуватиме. Відкидаючи зайву сентиментальність і прагнучи до слова-навіювання, поетичний стиль Наталі Голодюк просуває на кілька кроків уперед молоду українську поезію в сучасному культурному краєвиді. Перспектива Покоління 87 у можливості знайти свого читача, якому потрібна, наче азот і кисень, поетика майже неоімажистська, поетика десятих років двадцять першого століття, які, врешті, починаються в Тернополі з 87.

html

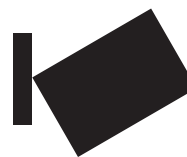
Світишися
ми вчора сперечалися
звуки ріжучі
звуки сонливості й нової звичности

щастя завжди попереду
добро завжди або вчора або загалом
оглядатися й повертатися можна було б лише заради цього
але затягує рух
люди-вектори
люди-глиняні урни праху

чорна хмара – з когось витягує зло добрий чорний
на енній милі
клубочиться
звіряється з маршрутом
(ніщо нізвідки нікуди)

смерть полуниці тюбики аплікації
нічого ліпити, пора заповнювати
заповнення

вдих

Юлія Скорода. Стереотипи

Дизайн обкладинки, макет і верстання: стронговський.

Поетична книга Юлії Скороди, маніпулюючи стереотипами поетичного тексту, усталеністю та втомленістю української поезії, зводить силу упередження нанівець, проте небезпечно балансує на межі поезії та своєрідної анти-поезії. Якась трешова потвора, яку ми називаємо Традицією, насувається з-поза тексту поетки, намагаючись втамувати свою спрагу завоювання, проте отримує всього лише насмішку. Сміх цей виражає себе через форму вірша поетки, соковиту мову та ліричність часто невпорядковану й таку, що доводить сама собою непотрібність у сучасному просторі літератури.

Оформлення та уклад книги надзвичайно гармонійний та виважений. Дизайнер книги стронговський говорить, що ці "річні кільця дерев – переконлива метафора постійного виходу за рамки себе, за межі стереотипів. Авторка просила від мене мінімалізму, тож в процесі тривалих проб конкретика уступила місце геометричним абстракціям, фотографія річних кілець поступила схематичному зображенню, а з кольорів лишилися тільки чорний, червоний і білий. Віршам це тільки пасує."

Книга поділена на вісім розділів, які з різних ракурсів визначають стереотипність, розглядаючи сферу буття, бачачи самих себе, розподіляючи промінь мотиву на приземлені, не позбавлені асоціативних конектів і вибухів, напрямки, приносячи читачеві ще не їстівну, але цілком здатну на дотворення значеннєву субстанцію. Ця книга виявилася і простою, душевною, і рівнобіжно підступно насиченою смыслом позазмістовим, спрямованим на реалізацію давно бажаного знекровлення одних форм і наповнення енергією інших.

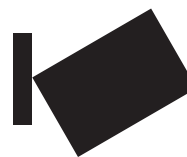
Юлія Скорода – западенка-ірраціоналка. Народилася 1988 року в м.Долина на Івано-Франківщині. Здобула свої виші в Національному університеті "Острозька академія". За освітами інформаційний аналітик, фахівець зі звязків з громадськістю, перекладач, викладач англ.мови. Жила в Моршині, Долині, Острозі, Нетішині, Канаді. Наразі зупинилася в Києві, працює п'ярщиком. Основні пристрасті – авіація, скайдайвінг, йога.

Скорода Ю. Стереотипи. – Тернопіль: Видавництво «Крок», 2011. – 116 с.

ISBN 978-966-2362-83-1

Мова видання: українська.

Мар'яна Максим'як. Люди

Упорядник: Юрій Завадський. Ілюстрації: Ромко Шукель. Дизайн обкладинки, макет і верстка: стронговський.

Збірка поезії «Люди» молоді тернопільської поетки Мар'яни Максим'як, учасниці літературного угруповання «Західний фронт молоді поезії», не дебютна, проте до неї увійшли римовані поезії та верлібри, написані протягом восьми років. Чому «Люди»? Бо люди вміють кохати, відчують, плачуть, забувають/не забувають. Люди бояться втрачати, світяться щирістю, їдуть закордон, бувають щасливі, сумні, потрапляють на сторінки газет, старіють, міряють час відстанями доріг, викуреними цигарками, мріють про вічність, мають янголів, які інколи просять посміхнутись, і ти посміхаєшся. У віршах Мар'яна часто акцентує на людині, її проблемах, переживаннях, стосунках. Сама поетка каже, що це поезія для людей і про людей. Книгу вона присвятила найдорожчим людям: бабусі, батькам, чоловікові і, мабуть, саме тому деякі строфи сповнені не то відчаєм – лише таким, який буває, коли пишеш про найближчих, не то світлою печаллю – як буває, коли пригадуєш, не то такою любов'ю, що хоч викручуй з літер. Остап Сливинський у передмові до книжки говорить: «Рядки Мар'яни Максим'як – найвищою мірою елегійні. Такі, що пишуться, коли розійшлися гості, погасли світла і лишилося тільки одне світло, непевне, нізвідки, ні для кого. Подеколи мені здається, що тут, у цих віршах, більше подиху, ніж письма, уяви чи бачення». На рівні одного подиху – вдиху чи видиху – читається і поезія, присвячена рідному місту авторки – Бучачу, яку прошивають наскрізь образи, переважно асоціативні, які надзвичайно точно передають атмосферу міста древнього та міста сучасного одночасно.

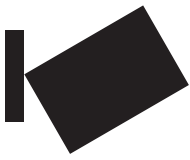
Мар'яна Максим'як – поет деякою мірою тенденційний: вона описує труднощі емігрантства чи якісь соціальні негаразди, обплітаючи їх тільки її притаманними образами. За рядками поетки вбачається жінка, і хоча лірична героїня однієї з поезій каже, що жінкам не пишуться вірші, можна з впевненістю констатувати: в таких жінках, як Мар'яна вірші говорять. Ілюстрації до книги створив Роман Шукель, який доповнив вірші своїми абстракціями – поодинокі фігурки людей, ніби спантеличені чимось, ніби просять відповіді на запитання, які авторка задає своїми рядками. Чи впізнає хтось себе між рядками, чи дасть відповіді на усі знаки питань, чи відчує себе такою ж людиною, або ж навпаки, зовсім не такою – розгадка в книзі Мар'яни Максим'як «Люди».

Максим'як М. Люди. – Тернопіль: Видавництво «Крок», 2011. – 64 с.

ISBN 978-966-2362-81-7

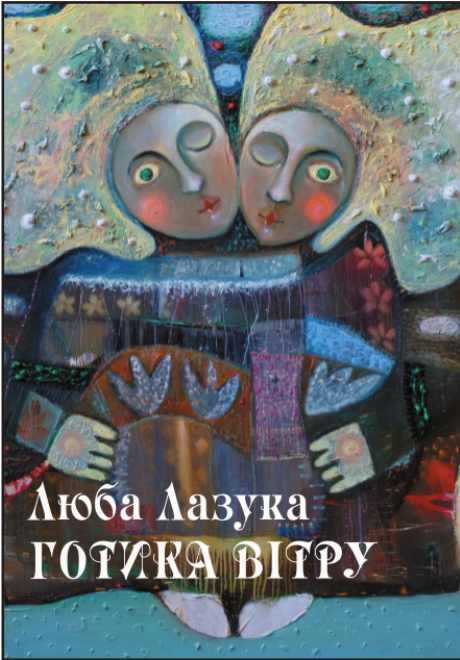
Мова видання: українська.

Україна Тернопіль Гайова 56
+38 0352 248426
info@krokbooks.com

К Р О К

KrokBooks.com

Лазука Л. *Готика вітру*; Лазука Н. *Кохання@весна.крапка.net*. — Тернопіль: Видавництво «Крок», 2011. — 56 с.

ISBN 978-966-2362-79-4

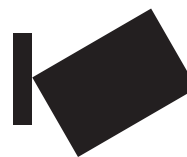
Мова видання: українська.

Люба Лазука. Готика вітру
Наталя Лазука. Кохання@весна.
крапка.net

В оформленні обкладинки використана робота Олеси Гудими. Редактор книги: Богдан Бастюк. Проект обкладинки: Віра Мілян-Монастирська. Макет і верстання: Юрій Завадський. Друкується в авторській редакції.

Подвійна книга сестер Люби Лазуки і Наталі Лазуки стає документом доброго поетичного смаку, творчої відповідальності та неймовірної щирості, яка щосторінки змушує застановитися, передвідчути самого себе, змінитися. Поетки ставляться до своєї роботи більш ніж поважно, не сходячи з обраної дороги, нехтуючи не чуттєвістю, а грою, маскованістю.

Обидві авторки – журналістки. “8 годин, ба більше, на добу я – журналіст. Решту часу – поетеса,” – сказала Наталя Лазука під час виступу в “Домі книги” напередодні виходу цієї книги. І, наче ілюструючи свій поетичний стиль, додала: “Я вбивала у собі жіночність довгі роки, коли у моді була стержованість, керувалися принципом: зубами не вирвеш – не отримаєш. А потім зрозуміла – навіщо це мені? Гадаю, моє серце ніколи не зачерствіє і не стане байдужим до людських проблем”.

Віктор Кіяшко. Подорож

Упорядник: Юрій Завадський. Дизайн обкладинки, макет і верстка: стронговський.

Народився у фаномому місті Тернополі у 84. Щасливе напіврадянське, напівнезалежне дитинство провів у типовому біляхрущовському дворі з купою друзів та розмитими спогадами про ці часи через 20 років. У важливий 91 пішов до школи, з якої можу згадати вісімку веселих хлопців серед двадцяти п'яти дівчат. А ще були географія, українська та англійська 9 разів на тиждень. Тінейджерські роки провів слухаючи рок та готику, проводячи час на тернопільській «стометрівці» (напевно, така існує у кожному місті, принаймні, у Франківську точно) та пишучи свої перші любовні вірші «музі», яка не розуміла, про що у них йшлося. А, ні!

Перші були російською і просто про якусь війну та трупи (усмішка). Напевно, такий собі післячорнобильський синдром. У новому тисячолітті пішов вчитися на економіста «широкого профілю» у Тернопільській «протитанковий», який згодом, чомусь, став національним економічним. Від «прогресивної» (хоча і червоно успішної) освіти рятувала поза академічна діяльність у міжнародній студентській організації, яка продовжувалась протягом усіх моїх років у Тернополі, закинула мене на рік проживання до столиці, а потім до чудової Скандинавії, у країну неймовірно казкових фіордів та недешевого пива.

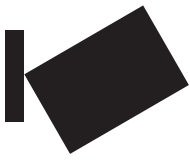
Завершуючи безтурботно студентський період, опинився у готично-старовинній Празі, де почав своє корпоративно ієрархічне життя із величезною купою позитивно заряджених моментів. Вірші для «Подорожі» писалися протягом 2004-2008 рр. після самвидавного виходу збірок «лірика дощу» та «Початок». Остання, взагалі, вийшла лише задля задоволення власних полицьових потреб. За цей час з десяток разів об'їздив простір від Чопа до Бердянська, відвідав десь зо двадцять країн та «намотав» тисячі кілометрів у празькому метрі. Вірші писалися на папірчиках, у блокноті, на успішно втраченій «Нокії» та на моєму першому сіренькому ноутбуці, який ще доживає свого віку у кімнаті батьків. Два десятки сонетів цього разу залишилися поза кадром, але із великою надією на власний аркушний об'єм у майбутньому.

Кіяшко В. Подорож. – Тернопіль:
Видавництво «Крок», 2011. – 94 с.

ISBN 978-966-2362-62-6

Мова видання: українська.

Валентин Кузан. Щось

Дизайн обкладинки, макет і верстка: стронговський.

Видавництво “Крок” представляє першу книгу поета з Ужгорода Валентина Кузана “Щось”. Книга, в якій природно злилися кілька стихій, в яких молодий митець почувається впевнено та прямує до успіху. Професійний фотограф, музикант, поет Валентин Кузан створив у своєму поетичному світі особливу атмосферу легкої гри зі стереотипами, словами, і його поезія майже відчувається під пальцями, як потік води. Надзвичайно натуральне використання сучасної мови, доречне та невибагливе компонування тексту, витримка та впевненість бачаться важливими ознаками стилю молодого поета.

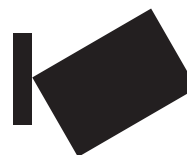
Книга В.Кузана була оформлена відомим митцем Іллею Стронговським у стилі “ломо” з метою підкреслити як особливий стиль формування поетичного світу поета, так і стосунок автора до фотомистецтва. І дійсно, поетична мова В.Кузана настільки ж доступна, як ломографія, але така ж несподівана й багатшарова. Поет зумів вибудувати стільки рівнів значення в кожному тексті, що після уважного читання починаєш бачити не індукований твір, а самого себе крізь набір знаків і символів, і це саме та ідентифікація читача, якої можна сподіватися від якісного літературного тексту.

Кузан В. Щось. – Тернопіль:
Видавництво “Крок”, 2010. – 58 с.

ISBN 978-966-2362-39-8

Мова видання: українська

Валентин Кузан (1986) — музикант, письменник, фотограф. Дивним чином встигає поєднувати ці однаково важливі для нього заняття. Друкувався в альманахах “Джинсове покоління”, “Карпатська саламандра”, “Київська Русь”, “Потяг 76”. Учасник неформального літературного об’єднання “Ротонда”, організатор кількох фотовиставок та співорганізатор ряду мистецьких акцій в Ужгороді.

Квадро

Видавництво “Крок” представляє поетичну антологію чотирьох авторів “Квадро”, яких об’єднали простір, знак і час у перспективну творчу формацію. Усі автори походять із Чорткова, який не раз фігурував в українській літературі та є джерелом талантів у Тернопільській області. І ці молоді поети знайшли в собі потенціал знайти вихід назовні, ставши частиною літературного процесу України. Різноманітні мистецькі світогляди, прагнення до досконалості, водночас необачне впадання в чуттєві транс й апатії — це потрібні, хоча й не надто корисні риси справжнього митця. Авторів “Квадро” такі ж нетерплячі, такі ж неформальні, такі ж часом байдужі, але чуттєві, нестримні, непередбачувані. І хоча поетичні тексти авторів не завжди абсолютні, вони — справжні.

Олександр Медяник. Творчий псевдонім — Олександр Мерлінеро. Народився 11 січня 1982 року. У 1999 році вступив до Тернопільської академії народного господарства і закінчив її у 2004 році, отримавши ступінь магістра банківської справи. У 2010 році закінчив факультет післядипломної освіти Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя за спеціальністю Інформаційні управляючі системи і технології, отримавши кваліфікацію спеціаліста з комп’ютерних систем. Пише з 2004 року. З 2009 р. один з організаторів Творчого об’єднання «На каменях» та літературно-мистецької тусовки «Арт-Андеграунд».

Ярослав Гуменюк. Народився в 21.02.1990 р. у Чорткові, де й мешкає. Навчається у ТНПУ ім.Гнатюка. Філолог. Захоплюється фотографією, сучасною поезією, прозою та японським мистецтвом. У 2007 році заснував літературне об’єднання «НеФормат», у яке входили близькі друзі. У 2009 став один із засновників літературного об’єднання «На каменях», організатор літературних тусовок, закоханий.

Людмила Переймибіда. Народилася 18 червня 1991 студентка Чортківського державного медичного коледжу. З вересня 2010 року постійний учасник спільноти “Арт-Андеграунд”.

Андрій Кушнір. Народився в Україні, у Чорткові 09 вересня 1991 року. Зараз живу в Білорусі, але серце належить Батьківщині... поки що лише Батьківщині... Студент, навчаюсь у Білоруському державному університеті м.Мінськ на філософському факультеті. Цікавлюсь сучасним мистецтвом усіх напрямків, пишу вірші, іноді прозу, учасник багатьох об’єднань як літературних (“Арт-Андеграунд”), так і загального розвитку: інтелектуальні клуби і т.п.

Медяник О., Гуменюк Я., Переймибіда Л., Кушнір А. Квадро. – Тернопіль: Крок, 2011. – 120 с.

ISBN 978-966-2362-46-8

Мова видання: українська, російська, білоруська.

офіс Україна Тернопіль Гайова 56
телефон +38 0352 248426
факс +38 0352 244291
пошта info@krokbooks.com
KrokBooks.com